

[Niels Kr. Nielsen.]

lige fod i konkurrencen om dansk jord. Jeg tror ikke, at man kan skabe en frivillig løsning på andet grundlag.

§ 1 i det lovforslag, som er fremsat af det radikale venstre ved det ærede medlem hr. Aage Fogh, går ud på at give adgang til at forhøje jordfondens udlån udover den grænse, der er fastsat i statshusmandslovens § 22. Ifølge denne er der hjemlet mulighed for ved ejerskifte til efterlevende ægtefæller, til livsarvinger eller til adoptivbørn at få de byggelån, der er afdraget, forhøjet til de oprindelige beløb. Dette foreslår man i det foreliggende lovforslag yderligere forhøjet, således at suppleringslånet sammenlagt med den senest ansatte jordrenteværdi og det resterende byggelån ikke må overstige 110 pct. af ejendomsskyldværdien.

Vi kan ikke medvirke hertil ud fra den betragtning, at de midler, jordfonden råder over, bør forbeholdes de unge, som opretter nye, selvstændige hjem, og ikke til en opkapitalisering af de ejendomme, som allerede een gang i starten har fået gavn af jordfondens midler. Jeg vil mene, at når jordfonden giver større lån til ejendommene, vil det kun føre til, at vi får endnu højere priser på ejendommene, så at køberne i fremtiden ikke vil blive bedre stillet. Jeg synes, der er grund til at værne om jordfondens midler som en hjælp til de unge, der skal skabe nye hjem. Det er der langt mere trang til end til en håndsrækning til dem, der køber allerede bestående brug.

Derimod er jeg ikke slet så uvillig til at drøfte den i forslagets § 2 foreslåede tiladelse, som en køber kan få til at tinglyse en sælgerprioritet på ejendommen. Jeg ved godt, at de mænd, der skabte jordlovene af 4. oktober 1919, ikke tænkte på, at en sådan prioritet skulle lægges på ejendomme; men jeg kan ikke se rettere, end at hvis vi skal fortsætte den økonomiske udvikling, vi er inde i, vil dette problem blive værre og værre i den tid, vi går i møde. Når jeg ikke er så uvillig indstillet overfor tanken om, at der skabes en sådan mulighed for at tinglyse en sælgerprioritet, er det, fordi der ikke er tale om jordfonden, men om sælgeren, der måske har fordel af opgangen, af den prisstigning, der er sket på ejendommen, og derfor også må bære byrden eller være med til at tage tabet, hvis bruget i fremtiden kommer i vanskeligheder.

Må jeg slutte med at sige, at jeg ikke

mener, at de lovforslag, som her ligger til behandling i det høje ting, fremsat af socialdemokratiet og det radikale venstre, kan løse vanskelighederne. Jeg tror ikke, vi kan løse jordproblemet og den opkapitalisering af ejendommene, vi er ude for, uden ad de veje, som er anvist fra retsforbundets side gang på gang, og som den danske husmandsbevægelse gennem sit sociale program for over 50 år siden anbefalede, da man krævede en skat på jorden for derigennem at trykke jordprisen og få midler til afskaffelse af told og skatter. Derigennem vil vi formindske omkostningerne ved byggeriet, så at vi ikke skal stå overfor stadig stigende jordpriser til skade og ulykke for den kommende slægt og for hele det danske samfund.

Fuglsang: Det ærede medlem hr. Fibiger var forbavset over, at socialdemokratiet havde fremsat det forslag om ekspropriation, som foreligger her. Det kan jeg måske også siges at være. Ikke så meget over ekspropriationen, for forslaget herom er trods alt såre begrænset, men nok så meget over det tidspunkt, forslaget fremsættes på. Sådan er det jo; der er altid noget forfriskende over det hele, når et valg nærmer sig. Tanker og ideer, som man forlængst havde troet var gået over i historien, myldrer frem, og selvom grundloven fastsætter, at rigsdagsmænd kun er bundet af deres overbevisning og ikke af nogen forskrift fra deres vælgeres side, dukker der alligevel ved denne tid et vist hensyn til vælgerne op. Letsindige løfter til vælgerne, sådan som det nu engang hører sig til ved frierier, graves op igen, og alt synes så vidunderlig nyt. Som nu dette forslag. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Niels Kr. Nielsen citerede, at det ikke er så forfærdelig længe siden, at udstyknin-gen ikke stod i nær så høj kurs hos det ærede medlem hr. Carl Petersen, som den gør i øjeblikket, og det er ikke så forfærdelig længe siden, at det ærede medlems parti stemte imod et kommunistisk forslag til beslutning om helt at ændre statshusmandsloven, et forslag, som bl. a. tog sigte på at ændre loven på de områder, som det foreliggende forslag handler om. Det skal selvfølgelig ikke forhindre mit parti i at stemme for forslaget. Der siges jo at være større glæde i himlen over en synder, som omvender sig, end over hundrede retfærdige, som ikke har omvendelse behov.